

Till min far

Vad får dig att ställa dig bakom en lögnare och sadist
är det för att du är så osäker på dig själv, javisst!
jag är din son varje dag
trodde jag för ett tag
det viktigaste för dig är att hamra och slå
på dina förbannade spikar som är grå
försöker du bygga ett slott för er två
för mig förstår du aldrig dig på ändå
du står hellre bakom ryggen på mina barns mamma
som om du vore en liten rädd pojke som behöver amma
kan du någonsin stå vid min sida och vara min far
det har jag vänta på i så många år och dar
en gång i tiden var du stark
nu är du lika torr som bark
låter andra bestämma vad du ska säga och tänka
du har verkligen hamnat i en djup sänka
res dig upp och visa karaktär om vem du är
mig går det bra att behandla som en smittad sjuk person
men alla andra skulle du gärna dela ditt hjärta med och en miljon
du stack när jag behövde dig som mest och var ensam och rädd
det var första gången jag kände panik och helt vilseledd
du har svikit mig så många gånger att jag nu har fått nog
jag tror inte ens att jag skulle bry mig om du dog
fortsätt bygga dina drömmars hus i kolbyttemon för det är ju din grej
varje plankan du spikar fast är din hemska ångest för att du inte älskar mig
jag låter det vara så för hos mig är himlen fortfarande blå
jag förnekar inget utan är så ärlig jag kan
även om vi aldrig mer träffas vi två

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 100% Granit med Poeter.se id #47971 innehar upphovsrätten